

ALT URGELL

periòdic quinzenal d'Esquerra

Número solt 20 centims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Ciutat: 5 pessetes any.

Fora i Andorra: 6 pessetes.

Estranger: 7 pessetes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer Estudis, 8 (Casal d'Esquerra)

Telefon, num. 83

Portantveu del Comitè Executiu Comarcal de l'ALT URGELL (Esquerra Republicana de Catalunya)

La llei de contractes de conreu

En el darrer número d'aquest periòdic ferem un comentari als 35 primers articles aprovats d'aquesta llei importantíssima.

Avui seguirem a partir de l'article 36 o sigui del Capítol de «Revisions» de una importància cabdal, ja que segons aquest capítol el conreador i el propietari podran demanar una rebaixa o augment del preu d'arrendament a la Junta Arbitral, si consideren injust l'establert. Es a dir, que es deixa a les dues parts, com es just i natural, de poder demanar la revisió, amb el que pot donar-se el cas que es beneficiï als propietaris que cobren arrendaments excessivament baixos. D'ara en endavant, el propietari ja no podrà valdre's de la manca de terra, com passa a la nostra comarca, per poder anar augmentant l'arrendament.

Cridem l'atenció perquè els nostres lectors fixin especial atenció en la lectura d'aquest Capítol IV, que dicta les normes per fixar el preu d'arrendament quan no arribin a un acord propietari i arrendatari.

Arribem a continuació al Capítol V, que fa referència al «Dret d'adquisició» i que tan aferrissades campanyes ha desfermat dels enemics de l'Esquerra, perquè dona dret als arrendataris que reuneixin els requisits detallats en l'article 43, a adquirir la terra conreuada per ells, pagant-ne al propietari el seu preu, que naturalment, no deixa que pugui capriciosament fixar el propietari ja que en aquest cas s'impossibilitaria l'exercici d'aquest dret.

Quan no arribin a un acord les dues parts, la Junta Arbitral serà l'encarregada de fixar el preu de la terra, d'acord amb les normes senyalades en la llei.

Una altra ventajosa i facilitat gran pel conreador que pugui exercitar el dret d'adquisició, és el poder pagar el preu establert tot d'un cop o en 15 anualitats a elecció de l'arrendatari. Cas d'efectuar-lo en 15 anys, haurà de pagar el 5 per % d'interessos per la quantitat no pagada i una volta efectuat el pagament del primer plaç podrà inscriure el seu dret en el Registre de la Propietat per anotació preventiva que es cancel·larà quan s'hagi pagat el darrer termini, per a convertir-se en inscripció definitiva.

Els drets que aquest capítol dona als arrendataris que portin més de 18 anys seguits de conreu d'una finca, farà que augmentin considerablement el nombre de propietaris de Catalunya i que la terra vagi passant continuament a mans del qui la treballa i la fa produir. Ja sabem que hi ha propietaris que seguiran dedicant-nos mil penjaments per aquesta innovació important i que la qualificaran d'expoliació, però nosaltres ens remetem al judici de l'immensa majoria de conreadors i de la opinió sana de la democràcia catalana.

Només posem com exemple el de la nostra comarca on la terra va escassa pel qui la vol cultivar. Aquest dret farà que molts conciutadans nostres puguin adquirir terra que necessiten, pagant-ne el seu preu als propietaris actuals que no se la cultiven, amb quina mida es farà un gran bé estabilitzant la vida de nombrosos arrendataris.

El Capítol VI es refereix a la rabassa morta i com que aquesta modalitat es quasi desconeguda a la nostra comarca no la comentem. Unicament cridem l'atenció d'aquest capítol, al contingut de l'article 61 que es refereix als conreadors que portin terres considerades com a bens de «ma morta» pertanyents a col·lectivitats u organismes que no tinguin caràcter públic que gaudiran de les avantatges establertes per la «rabassa morta».

El capítol VII, regula els contractes d'aparceria que per ésser-ne considerats, cal que ademés del capital terra, el propietari hi aportí el 25 per % de les despeses d'explotació i el producte serà repartit segons les aportacions de cada part. Aquests contractes es regiran com de societat particular.

El capítol VIII o sigui el darrer, es refereix al nomenament i funcionament de les Juntes Arbitrals, organismes constituïts per propietaris i arrendataris que resoldran sobre els conflictes que es presentin i sustreure als Jutjats perquè intervinguin el menys possible en les discrepàncies entre aquests estaments, amb quina resolució s'estalviaran molts diners i disgustos a la classe pagesa.

Aquesta es, en línies generals el contingut d'aquesta nova llei, que tants be-

ARTICLES APROVATS

Aquesta disposició és aplicable a les situacions jurídiques d'hereu aparent i possessor civil.

Article 14.—En acabar el termini contractual o alguna de les seves pròrrogues, el propietari podrà donar per finit el contracte i rependre la terra quan s'obligui a conrear-la directament ell o els seus descendents o fillats de dret que fessin vida comú amb ell.

El propietari cap de casa, només podrà fer ús d'aquest dret pel que toca a terres a les quals pugui atendre amb el treball propi i amb el dels seus ascendents i descendents directes, germans o fillats de dret, de manera que si utilitza el treball de jornalier en proporció superior a l'establerta en l'article setè, s'entendrà que no compleix aquesta condició.

Aquesta facultat del propietari està condicionada.

a) Al requisit de notificar-ho al conreador un any abans del terme de durada del contracte o de la pròrroga en curs.

b) A conrear directament la terra per un terme no menor a sis anys.

c) A que les terres no estiguin subjectes al dret d'adquisició regulat en aquesta Llei.

d) A pagar les millores al conreador en la forma fixada en aquesta Llei i a més a més, una indemnització equivalent a una anualitat de renda per cada sis anys que porti de durada el contracte.

Article 15.—L'arrendatari que per haver fet ús el propieta-

ri del dret de reserva establert en l'article anterior, hagi estat privat de la terra abans arrendada, podrà tornar a la terra en les condicions que la tenia abans i amb els mateixos drets anteriorment adquirits en els casos següents:

a) Si el propietari que s'hagués reservat terra per a conrear-la directament no ho fes, o no ho fes en la forma i en el període de temps fixat en l'article anterior.

b) Si el dit propietari arrendés la finca a un tercer durant els sis anys de conreu obligatori.

c) Si el propietari deixés la terra improductiva en l'esmentat període.

Si el propietari vengués la terra abans d'acabar el període obligatori de conreu directe, estarà obligat a indemnitzar a l'arrendatari amb l'import d'un any del preu de l'arrendament per cada any que li manqui fins a l'extinció del dit període obligatori.

Article 16.—Els drets i obligacions derivats dels contractes de conreu, subsisteixen encara que la propietat de la terra sigui tramesa a títol universal o singular, lucratiu o oneros, o que s'hi constitueixi un dret real.

Article 17.—El dret del conreador derivat dels contractes de conreu, es transmet per causa de mort als seus hereus legítims o testamentaris si ho són els seus ascendents o descendents directes, la seva esposa o els seus fillats de dret i els seus adquirents queden subre-

necis i avantatges conté pels productors de la terra, la classe més soferta, i de la qual ningú s'havia recordat fins ara només que a l'hora de pagar. Ha estat necessari que vingués la República i Catalunya tingués el seu Parlament autònom, perquè els pagesos puguessin ésser lliures i treballant, tenir garantits els seus drets de permanència a la terra acabant per ésser propietari d'allò que es base de la seva sustentació i de la de tot el nostre poble.

Catalunya acaba de fer justícia als pagesos. Ells s'en recordaran si venen hores difícils tant per Catalunya com per la República, defensant-les com i amb el que sigui.

P. 14